

μένων ἡ ὑπόθεσις αἰτιολογεῖσσα, τῶν λοιπῶν δὲ ἔξηνεῖσαι (καὶ τοι μὴ ἀντιπιπτόντων) αἰτιοδένα τὸν λόγον, ἡ υπόθεσις ἀτελής. Εἰδὲ τέως, ἀπαυταὶ δὲ αὐτῆς αἰνόπτύσεται, ἡ ὑπόθεσις ἔσαι πλήρης· σία ἡ κατὰ Οὐγένιον, περὶ τὴν περὶ τὸν Κρέον δακτυλία, φέρεται· Εξ αὐτῆς γάρ, καὶ τὸ κατὰ τὴν ζεφάνιν σάβεται Φανομένου, καὶ τὸ κατὰ τὰς μᾶλλους καὶ ἥττους βραχομένας αἱμφάτιδας, καὶ τὸ αἴφαντες ἐνίσθαι τέτων ἐκάτερον. Τὶ δὲ διότε τῆς θέσεως τὸ τιμωμέντα; ἢ ὅτι περὶ τῶν ὑποτιθεμένων αἰτίαν, σίατις καθ' ἔαυτην ὅσα εἰσὶν, ἔτι λείπεται ὑπανδοιάζειν. (§. τού). Εἰ δὲ μήγε, θέσις ἔσαι αὐτόχθενια.

§. τη. Δυνατὸν γάρ καὶ εἰς θέσιν μεταβαλέθαι ποτὲ τὴν ὑπόθεσιν, ἐὰν τέως ἡ προσληφθεῖσα εἰς ἀνάπτυξιν τὴν ἡττοβασιῇ τὰ σώματα ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ εἴναι, ἡ ὑπὸ τῶν αἰκτοῖς οἱ Νεώτεροι συνεωρακοτες, αὐτεῦθεν τὸ πεπιέθαι μὲν τὴν γῆν ὑπὸ τῶν πόλοις, κυρτθεῖσαι δὲ μᾶλλον κατὰ τὸ μέσσον τὴν γῆν ἀπιθάνατον ἐν ὑποθέσεως λόγῳ, τῆς τὴν βαρύτην ἐπαυξήσεως αἰτία προβαλλομένη, ἡ τῆς αἰπὸ τὴν κέντρον τῶν βαρέων ἀποσάστως μείωσις. Εἰς δὲ τῆς γῆς τέως, ὑπὸ τῶν ἐπιτηδεών σαλέντων σοφῶν Ἀνδρῶν ἀκριβῶς καταμετρηθεῖσης, τότε χῆμα αὐτῆς ταφῶς διεγγνώθη, καὶ εἰς θέσιν εἴναι ἡ περὶ ὑπόθεσις ἔξενηκησεν.

§. τηά. Ότι μὲν διὰ τὰς τοιάς δε ἐπικείσταις μόνις ἔσιν διθίτως μετιέναι, τὰς αὐτὰ τὰ προγύμνατα ἀκριβεῦτας, περὶ ἀ συνίσανται, δὲ ἀδηλον. Ἀλλὰ καὶ τῆς Λογικῆς ἐμπῆς προγυμνατίας λῷ ἔργον, ὡς ἄρα πρὸς ἐπιτέλξιν ἀληθεῖας τὸν γενέντιον ἐπαγγελλομένης, καὶ τὰς παντοῖες τῆς σκέψεως τρόπους ὑποτιθέναι, τὰς, εἴτις ἀπαντᾷ ὡς ἐκ τῶν ὑποκειμένων, δυχέρειαν, τὰς περὶ ἔκαστην ἐναρχολογίας θεωρίαις ἐφιέσται καὶ ἐπιτρέπεσσαι.

ΦΙΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ. ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Κρίσεως.

ΚΕΦ. ΠΡΩΤΟΝ.

Οποίατις ἡ κατὰ τὴν Κρίσιν τὴν Γνωσικὴν τῆς Ψυχῆς αὐτέργεια ἐσίν.

§. τηβ.

Τείτω δημον ἔδοξε παραθέθαι τῇ τάξει, τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ψυχῆς, λῷ Κρίσιν μὲν διὰ τοῦ, Ἀπόφαντην δὲ οἱ παλαιοὶ ενομάζοσι. Φύεται γάρ ἡγειθαι δοκεῖ (§. σλγ'. σλέ.). Κρίσεως μὲν Σκέψις ἐπὶ πάνυ πολλῶν, Σκέψεως δὲ Προληψίς ἐπὶ πάντων. Ως σκέψαθαι μὲν μηδὲν προεληφότας αἱμάτιαν ὃν, κρίνεται δὲ μὴ προεκπεμένας, τὰ πολλὰ αμαρτώδες καὶ σφαλερώτατον.

§. τηγ'. Εἰσὶ δὲ τῶν πρὸ δῆτος γνομικῶν τὴν Κρίσιν ἐνεργημάτων, ταύτης τὴν ὅστιαν ἐπιτριγνῶνα δάδιον, ητίς ἐσι, καντίνι πεῖται. Ἀμέλεστοι πέρας ἐσι, τῆς περὶ τὰ προεληφόμενα κατὰ σκέψιν διατερψθῆς γνωστῆς, καὶ τῆς ἐκείνων αἰακρίσεως λύσις, ή Κρίσις. Προληψίς μὲν γάρ (§. γ') παρίστησι τὰ νοητὰ ἐν ἔαυτῃ ἡ Ψυχὴ· τῇ δὲ Σκέψει ανακρίνεται, ὅπως ἔχει πρὸς ἀληλυα (§. σλσ'). σχέσεως· τῇ δὲ Κρίσις κρίνεται, συναπτόσα μὲν οἷς ἂν ἐγχωρέντα λόγον συνιδοι τινὰς συμφωνίας καὶ σκειότητος, διισώσα δὲ τὰ ἀσύμφυλα καὶ ασύμβατα.

§. τηδ'. Καὶ ἔσιν ἄρα η Κρίσις, τῆς Γνωσικῆς δυνάμεως ἐνέργεια τῶν προεληφμένων, καὶ οσον ἄλις προεζητασμένων συναπτική, η διεσατική. Ψῆφος τῆς ἀντικρύς, λῷ δι νοεράτινη κατανόσει, η ανανθεῖται η Ψυχὴ ἐπιφέρει τοῖς ὑφέντες γομένοις. Ήτοι γάρ τῷ ἐνηρθένται σκείωστε ἀλλήλοις καὶ